

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΙΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΕΣ

Τριακοστὸν καὶ πρῶτον ἀπεκριθμῷσας χρόνον
ἔδρεσθομεν καὶ πάλιν στὴν γῆν τῶν Μαρθανῶν

•Στὸ χλιδα κὶ ἐνιακόσα δεκαέξη
κανένας δὲν γνωρίζει τι θά τρέξῃ

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' ἐῦθείας πρόσεξμε.

Συνδρομή για κάθε χρόνο—δεκτώ φράγκα είναι μόνο.

Γεὰ τὸ ξένον δικαῖος μέσον—δέκα φράγκα καὶ στὸ χέρι

REFERENCES

Ειδηση στην πόλη της Αθήνας για την απομάκρυνση των αποβλήτων

Εἰς γνωσιν φερόμεν παντούς ευρουσσού τούτου
πάντας οὐδὲ μηδέποτε σύντομον σύνταξιν βασιποτέλεσθαι.

πιάσθεια προστασία συντηρείσθαι την αρχήν της ομοιότητας

μεταξύ ἀνάλογον τιμὴν, καὶ δόποιος αὐτῷ οὐδεὶς

87 v 02

**Χλιακαι τραχόσαχι' ἐνενήντα τρία,
τῶν Εθνικούς δύναμις πολιτευόμενα μετόπια.**

Ο Δημητράκης δμιλει,
δ Δημητράκης βρέμεται,
και Εσφωντευνα πολλοί^{τε}
σε Δύνα, και σ' Ανατολή;
Δλλοίμονά σας, τρέμετε.

Αληθεαράτωρας δειγδς
και προστάμενος κλεινδς
τῶν καθ' ἄποις γερόντων.

πέδεσεν: Κτήλαλά του, γιασούντη, προς Ζεόν Ή.
παλιά δε
δεν ήταν παρά βροντή, εντούτη δεν είναι
εγδυόμενός στον καιρό δε την βρόντων επίσημη^ν
εργασία είναι γνωστή μεταξύ των πάσχαντών είναι

πρόσωπα φέρειν γαρωπά,
πατάδες καὶ δασκάλοι.

Καὶ λόγους ἔνεστι ζωτικούται,
ποὺ καὶ δισκάλου καὶ κατ-

Τὸν πόλεμον Κατγελάριον

τα πλήθη τα μεταριά.

Ο Γονάρχης ολαντός,
κινάν μέσου καταγύθος
χετού μάλαν σε πορφύρων
της θυσυτούχος Ηπειρώτος
δρούν αν τρέπεται τον πολον
ΗΙ. Γονάρχης ολαντός,
ταῦτα συμπλοτών,
καλύπτων τούτους ηλίθον
η δέσμων προτούν ορθούν
· προσέξετο γε την εργατή
Μένταρχος εποιούμεν
φωνής την πορφύραν
καὶ λανθάνεται στρατηγόν

“**υσοχάρα Ρώμην πλειστηρία λέρδους ναθετ νατ νΑ'**
καθωρεται Δημασθένης νι
τρέμενη επι την κοινωνία θεούς
να στη μέθινη την πυντελίαντ

Κι' ἔγω ποθέλεις, βρέπε Περικλῆ, προστέμενα μετ' ἄλλων
θέλων· στήνεν· εἰς τὸν νάρπα
τῶν λόγων τῶν μεγάλων
τοῦ Πατρίου τοῦ Μίχαηλού.

'Εκεῖνος λέει τὰ καὶ τὰ
καὶ δίνει τοῦ Λευτέρη,
καὶ ἀπέξω καὶ ἀνακατωτά
φαίνεται· πῶς τὰ ξέρει.

Χειροκοποῦν οἱ φίλοι του
καὶ ἔκεινος δὲ διορέμεται,
ποθέλεις πῶς τώρα κρέμεται
τὸ πάντα πάπλω τὸ χελῆ του.

Πολιτικὸς μιᾶς ἐποχῆς
μεγάλης καὶ κρισίου
ἐν μέσῳ τόσης λαχῆς
βροντοκοπῷ καροῖ μου.

Τὸν ἀνωτέρων καὶ ἔγω
καὶ μέλους, Περικλῆ, μιγάδο,
στὸ βροντοκόπημά του.

Καὶ λέν παπάδες ἐν βοῇ:
εὐλογημένον ἐς φέλ
ἄς είναι τὸ δονορά του.

Εἶναι τρανδὸν τὸ κέρμα του,
στάζει χολὴν τὸ στόμα του,
χολὴν καὶ τὸ κοντόλι του.

Λιοσσομανόν οἱ φίλοι· του
καὶ τὸν Λευτέρη τώρα
τὸν λένε καὶ Σκαρτσώρα.

"Ην δὲ Σκαρτσώρας λήσταρχος οὖν ἄλλος Βαραβᾶς
καὶ τὸνομά του τοὺς πιστοὺς ἐφαιδρύνει προδήλως,
καὶ εἴπει καὶ ἔγινο μονάρχος μου· Δευτέρη τι τραβάς,
δὲν θελα· στὸν κόρφο οὐν νάμουνα μήτε φύλλες.

Ε'

Φ.—Τάδε καὶ δι Γοβναρῆς λαλεῖ μὲ τοσὴν σημασίαν·
δι τῆς Ἑλλάδος θέλεται τὴν ἀνεξαρτησίαν,
ἀμένα νὰ φησίστε μὲ κάθε σας θυσίαν.

"Αν θέλετε Κοιδέρνησιν δουλεύουσαν ἀτρύτως
καὶ εἰς δὲ διαβεβήτως,
δι θέλετε Κοιδέρνησιν μὲ μιστικοὺς χαραζέδες,
διοῦ νὰ τρέμευσε γι' αὐτοὺς οι τῶν Ἑλλήνων παῖδες.

"Αν θέλετε νὰ μὴν ἀργῆ
κάθε τοῦ πράτους νόμος,
δι θέλετε νὰ λειτουργῆ
δι τῆς μαγκούρας τρόμος.

"Αν δι καθένας σας ποθῇ
σύδετερότητα ἀλτηῆ
στρατεύματος καὶ στόλου.

"Αν θέλετε, μιωρὲ πικίδιά,
νὰ μὴ μπορήτε τοιμουδιὰ
νὰ βγάζετε καθόλου.

"Αν δισπρὸ θέλετε μαλλὶ¹
καὶ μεσοκόπου σφρίγος,
διοῦ Φραγκιά καὶ "Ανατολή²
νὰ μᾶς κυττάψῃ μὲ φίγος.

"Αν ἑνωμένα κόμματα
θέλετε νάχονε φωμί,
καὶ τῶν ἀχθρῶν τὰ στόματα
ν' ἀνοίγουν μία πιθαρή.

"Αν θέλετε ἐνθουσιασμός
πατριωτῶν παντούν,
καὶ νέους λιθοβόλισμος
κατὰ τῶν ἐνεντίων.

"Αν κλέη θέλετε ξανά
καὶ ἀδέσποτη νὰ κυβερνᾷ
τῶν φίλων ἡ μαγκούρα,
τῶν φίλων ἡ κουμούρα.

"Αν θέλετε ροήν καλῶν
εἰς ἓνα καὶ ἔλλον φίλο,
μᾶ καὶ νὰ λύνωμε πολλῶν
τοὺς ἀφαλούς· στὸ δύλο.

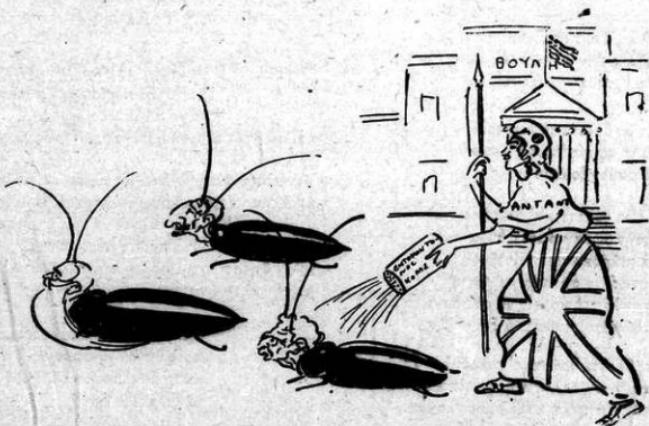
"Αν θέλετε τριγύρος σας παλγῶν κομμάτων Λάριμας,
καὶ ἀντικαὶ θέλετε καὶ σεῖς
ἔξ εὐηχρέας περισσής
νὰ γίνετε σάν μπέμιας.

"Αν θέλετε Κυβέρνησις καὶ πάλιν γηραλέα
νὰ μαίνεται καὶ νὰ λυσάῃ,
καὶ στὴν φυχήν σας νὰ φυσῇ
φρονήματα πατριωτῶν ἐξήγως θερράλεα.

"Αν θέλετε συγκλονισμόν,
δι θέλετε κλιδωνισμὸν
τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης.

Πεσ κόριος ἀπόλυτος
νὰ γίνῃ καὶ διπολύτος
ηγροκαμπίας πάσης.

"Αν τῶν παθῶν μας θέλεται πάθωμεν ταράχους,
δι θέλεται νὰ τρίψει
τὰ δόντας, καὶ νὰ βούσαμε
τοὺς βλάκας τοὺς Συμπάχους.

Ἐντομοκτόνος κόνιες ἀσφαλής
κατά τῶν κατσαρίζων τῆς Εβουλῆς.

Ἄγ θέλετε ν' ἀνάβωμε καὶ νὰ παραφερόμεθα,
καὶ κάθε τόσο ὅτι; Αὐτάντ νὰ διαιρετηρώμεθα,
καὶ μήτε μέρα νὰ περνᾷ χωρὶς καὶ μία νότα
νὰ στέλλεται σάν πρότα.

Ἄγ θέλεται φωτιᾶς χορὸς
καὶ ἄλλον; ἀνφάν τέλ λά πατρί,
καὶ τὸ κεφάλι σας γλαστρί¹
νὰ πίνουν δρυινές νερό.

Ἄγ θέλεται καὶ ἔδι, παιδιά, πολεμικό καμίνι,
καὶ μήτε μία γέφυρα στὸν τόπο της νὰ μείνῃ,
ἄλλας ν' ἀνετιναχθούν διπάνιν στὸν άρρα
μὲ τοῦ κιρίου Στεφανῆ καὶ τὴν δική μου χέρα.

Καὶ ἐν συμφοραῖς δὲν θέλεται παράποτε μεγάλαις,
καὶ ἐν διπλωμάταις θέλεται καὶ ἔνει τοῦ μονυδέου,
καὶ ἐν θέλεται νὰ κάνωμε καὶ ἀποτρέπαις ἄλλαις
γιὰ νὰ τῆς κατηγήσωμε κατὰ τοῦ Βενιζέλου.

Γ'.

Π. — Τάδε καὶ ἔγω παρελαλῶ
γιὰ τῆς Πατρίδος τὸ καλδ,
καὶ ἔλλοι φωνάζουν: μήχονος,
καὶ στρέφουν πρὸς τοὺς εδρανοῦς.

Ἄγ τῶν Συμμάχων θέλεται νὰ κατεδοῦν ταῦτα
μὲ δόλαις δικαῖες μας νόσους,
καὶ ἐν θέλεται νὰ πέργουσαν μονάχαις τῶν φωτιῶν
καὶ τὴ πυριτεποθήματις.

Καὶ ἐν νέους δόλους θέλεται καὶ ἔμεις νὰ διαλαλοῦσε
καὶ νέας νότες τῆς Αὐτάντ νὰ μᾶς κατακεράξουν,
καὶ ἔκεινους τοὺς κουτάρραγκους νὰ τοῦς δικηγόλους
Θὲ δου τὰ καράβια τῶν στὸν Παρατὶν ἐπέρεσσον.

Καὶ ἐν καὶ ἔδια θέλεται πολλὰ
νὰ οἴς σαλέφουν τὰ μεσλά,
καὶ ἔνει μικρῆς μεταβολῆς
στὸν παλαιόν μας χάρτην

ἐπειθυμήτας τῆς Βουλῆς
διάλυσιν τετάρτην.

Κι ἀν θέλετ' ἔξασφάλισιν
Ἐλληνικοῦ φρονήματος
μέσα σ' αὐτὸν τὸν σάλον.

**Κι' ἀν θέλετε διάλυσιν
κι' ὅλου τοῦ Καταστήματος
εἰς ἐκπεισμὸν μεγάλον.**

"Αν σ' ἔνα κι' ἄλλο μας κακό³
Θέλετε πταιστη τὸν Βραχ,
τὸν Γιούδα τὸν Δευτέρου.

Κιαν θέλετε τὸ Καντρικό
νὰ τὸ σφραγίσουμενα φυικά
μὲ παῦρο βουλθερό.

**Καὶ ἀνθετεῖ καὶ αὐτὸς εἰπεῖ
στὴν σφραγισμένη θύρα
νὰ πικροκλάσῃς γνωτικοί
εὖν δόλιας σας τὴν ποτρά.**

Κιἀν θέλετε μήτε λεπτό κανεῖς νῦν αὐτὸς δανείζῃ,
κι Ἡλίου λαμὰ σαβαγρανὶ καθεὶς νῦν ξερωνίζῃ.

"Αν καὶ παπάδες θέλετε δράματα στάσης ἐκλεγεῖν
μὲν πάθος καὶ δακρύων ἀλλογίας μενίας,
καὶ τοὺς προδότας νήπιοι τὸ κάθε οσφός λογάς
καὶ κάθι λογιώτατος σὰν τῆς Βαβυλωνίας.

**Αν τῶν Σωτήρων διαρρέοει
θέλετε πάλιν φλογές
πάταις νὰ καταβάση.**

**Κιἀν ποθῆτε κάθε σπείρας
παλαιᾶς νεκραναστάσεις.
σὲ τοιαύτας περιστάσεις.**

"Αν καθένας σας ποθῇ
μιὰ γιὰ πάντας νὰ χαθῇ
κάθε δόλιος" Ιούδας.

Κι ἀν ἀλγήθεια σᾶς ἀρέση
τὸ καλπάκι καὶ τὸ φέσι
τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Αρκούδας.

"Αν θέλετε" Εθνικόφρονες μεγάλοι να γενήσητε,
καὶ στὴν περίστασιν αὐτῆν
νῦχτες θέσουν Κηλευστήν,
καὶ σεῖς τῆς φωροκώστενας σωτήρες να φανήσετε.

πρὸς ὅπνον νὰ σφριγῇ,
καὶ χάσκουσα νὰ τραγουδῇ:
τὰ ζῷα μου ἀργά.

Αὐτὸς Εὐλόγος θέμεστι στενήν τὴν περιφέρειαν
καρτερῶν καὶ γύμνην μπορούμενον μὲν χέρισμαν
κάθε Ρωμαϊκὸς φιλόδοξος καὶ αὐτάρκης πατριώτης
νὰ γίνεται καὶ θεολογὸς καὶ φυσιολόγος πράττεις
εὐεργεστατεῖς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

"Αν τις Ελλάδος θέλεται την αυτοκρατηρία⁴
ματτήν την σημασίαν,
τότε κι' έγω παρακαλώ τάσσεται ν' τ' αφήσεται
κι' άμεσως από σημείως να πάτε νά υποβαθείτε
κάθε κλεινή μεσούσιον και γραπτόν. Στητήρα,
στοιλαν, καλώντες λιοντάρια,
ποικιλές τὸν κάνει τὸν οὐρανὸν τοῦ γερακτήρα
Κάτων και γερακτήρα.

Τότε κι ἐγώ βρήκα Ηερμοῦ, τούτου προσωπικού μαθητού του, οντοτήτου Α.
κι ουδέποτε δεινός τελευτής του θάνατος ήταν η επιβίβαση στην ιερά πόλη της Αθήνας.
Τότε κι ἐγώ πάλι στην Ελλάδα έφθασα, την περιοχή της Αθήνας, κι έπειτα πέρα από
κι άπος των Δυτικών Επαρχιών της Ελλάδας, προσέβαλα στην πόλη της Αθήνας, δεν άποιησα
κι ἐγώ σε κάθι εδέξαντον θάλαγμα, κακό μοίρη.

σόρος σα μοναστήρι.
Καί εάν ορθός είσαι πάτερ,
τότε γλυκός Επίσκοπος θα είναι
και να γίνει καταφύγος.